

Recenzja rozprawy doktorskiej mgr Edyty Skarzyńskiej
pt. „Oddziaływanie kapitału intelektualnego na lokalny rozwój społeczno-gospodarczy”
napisanej pod kierunkiem naukowym prof. dr hab. inż. Joanny Paliszkiewicz
oraz promotora pomocniczego dr. inż. Sławomira Jarka
w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

1. Podstawa formalna i zakres recenzji

Niniejsza recenzja została przygotowana w odpowiedzi na uchwałę Rady Dyscypliny Ekonomia i Finanse Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie nr 53/EIF-2024/2025 z dnia 24 czerwca 2025 r., powołującą mnie na recenzenta rozprawy doktorskiej mgr Edyty Skarzyńskiej.

Dokonując oceny rozprawy doktorskiej mgr Edyty Skarzyńskiej, uwzględniono wymogi formalno-prawne zawarte w Ustawie z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2022r. poz. 574, z późn. zm.), dotyczące ogólnej wiedzy teoretycznej Kandydatki do stopnia doktora w dyscyplinie ekonomia i finanse, umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej oraz oryginalności rozwiązania sformułowanego problemu naukowego.

W celu odniesienia się do przywołanych wymogów, recenzja została podzielona na następujące części: wybór tematyki rozprawy, cele rozprawy i hipotezy badawcze, konstrukcja i treść rozprawy, wykorzystane źródła i metody badawcze, formalna strona pracy, ogólna ocena dysertacji oraz konkluzja końcowa.

2. Wybór tematyki rozprawy

Recenzowana rozprawa doktorska koncentruje się na zagadnieniach dotyczących wpływu kapitału intelektualnego na rozwój społeczno-gospodarczy na poziomie lokalnym. Podjęcie powyższej problematyki można uznać za zasadne z kilku powodów. Po pierwsze, zasoby niematerialne odgrywają kluczową rolę w funkcjonowaniu współczesnej gospodarki określanej mianem Gospodarki Opartej na Wiedzy. Należy zauważyć, że rola czynników niematerialnych we wzroście gospodarczym, w tym kapitału ludzkiego, wiedzy oraz instytucji, jest silnie akcentowana w endogenicznych modelach wzrostu oraz nowej ekonomii instytucjonalnej. Po drugie, przesunięcie zakresu podmiotowego badań nad kapitałem intelektualnym z szeroko eksplorowanego poziomu mikroekonomicznego oraz makroekonomicznego na poziom mezoekonomiczny pozwala na wypełnienie luki badawczej w zakresie określenia oddziaływania czynników niematerialnych na rozwój społeczności i gospodarek lokalnych. Jednocześnie warto podkreślić, że adaptacja mikroekonomicznego podejścia do kategoryzacji i pomiaru kapitału intelektualnego na poziomie regionalnym wiąże się ze znacznymi wyzwaniami koncepcyjnymi i metodycznymi, co dodatkowo podnosi oryginalność prowadzonych badań. Po trzecie, wyniki prowadzonych badań mają znaczące walory aplikacyjne z punktu widzenia jednostek samorządu terytorialnego formułujących i realizujących politykę społeczno-gospodarczą w powiatach w Polsce.

Biorąc powyższe pod uwagę, można stwierdzić, że problematyka podjęta w rozprawie jest aktualna i wpisuje się w ważny z poznawczego i aplikacyjnego punktu widzenia nurt badawczy dotyczący roli czynników niematerialnych w rozwoju społeczno-gospodarczym na poziomie lokalnym.

3. Cele rozprawy i hipotezy badawcze

W pierwszym rozdziale pracy Doktorantka sformułowała cel główny rozprawy, którym jest „ocena oddziaływania kapitału intelektualnego w rozwoju społeczno-gospodarczym powiatów, z zastosowaniem metod matematyczno-statystycznych” (s. 14). Cel główny stanowił punkt wyjścia do sformułowania następujących celów szczegółowych (s. 14-15):

1. „Definiowanie kapitału intelektualnego.

2. Określenie składowych elementów kapitału intelektualnego oraz ich znaczenia w rozwoju polskich powiatów.
3. Określenie wpływu poszczególnych komponentów kapitału intelektualnego na rozwój gospodarczo-społeczny w wybranych podregionach.
4. Opracowanie czynników pomiaru efektywności kapitału intelektualnego w powiatach.
5. Ocena efektywności wykorzystania kapitału intelektualnego.
6. Ustalenie rankingu powiatów ze względu na efektywność wykorzystania kapitału intelektualnego.
7. Wskazanie zależności między efektywnością wykorzystania kapitału intelektualnego a poziomem społeczno-gospodarczego rozwoju powiatów.
8. Zidentyfikowanie barier społeczno-gospodarczego rozwoju powiatów.
9. Poznanie opinii mieszkańców powiatów dotyczących kapitału intelektualnego i rozwoju społeczno-gospodarczego powiatów”.

Cel główny i cele szczegółowe zostały sformułowane w sposób jasny i konkretny, przy czym w przypadku celu głównego za nie do końca zasadne można uznać wskazanie konkretnych metod badawczych użytych w badaniach empirycznych, zaś w odniesieniu do czwartego celu szczegółowego pewne wątpliwości o charakterze interpretacyjnym może budzić kategoria „czynników pomiaru”. Warto zauważyć, że cele szczegółowe ściśle korespondują z celem głównym. Biorąc pod uwagę zaprezentowane w pracy rozważania teoretyczne i wyniki badań empirycznych, można stwierdzić, że sformułowane cele pracy zostały zrealizowane.

Doktorantka postawiła trzy hipotezy badawcze o następującym brzmieniu (s. 15):

„H1: W powiatach występuje pozytywna zależność pomiędzy efektywnością wykorzystania kapitału intelektualnego a rozwojem społeczno-gospodarczym.

H2: Rodzaj powiatu (ziemski/grodzki) nie ma wpływu na poziom efektywności wykorzystania kapitału intelektualnego.

H3: W powiatach, gdzie kapitał intelektualny ma wyższe wartości efektywności respondenci dostrzegają większy postęp w rozwoju społeczno-gospodarczym”.

Sformułowane hipotezy są nieoczywiste i możliwe do weryfikacji. W odniesieniu do trzeciej hipotezy zasadne wydaje się uzupełnienie jej o zakres podmiotowy badania ankietowego. Odnosząc treść hipotez do problemu badawczego zawartego w tytule rozprawy, można

stwierdzić, że kwestią dyskusyjną pozostaje pominięcie aspektu efektywności wykorzystania kapitału intelektualnego w tytule dysertacji.

4. Konstrukcja i treść rozprawy

Rozprawa doktorska składa się ze wstępu, siedmiu rozdziałów, w tym czterech o charakterze teoretycznym i trzech empirycznych, podsumowania i wniosków, bibliografii, spisu rysunków, spisu tabel, bibliografii oraz aneksu. Praca wraz z aneksem obejmuje 312 s. Struktura pracy i podział treści są spójne z celami rozprawy. W części teoretycznej pracy Autorka zastosowała układ problemowo-tematyczny, co jest w pełni uzasadnione, biorąc pod uwagę podejmowany problem badawczy. Warto zauważyć, że struktura części empirycznej rozprawy wynika z zastosowanego podejścia triangulacyjnego, łączącego dane pierwotne i wtórne w celu wieloaspektowego ujęcia analizowanego zagadnienia.

We wstępie Autorka omawia w sposób syntetyczny treści zawarte w poszczególnych rozdziałach pracy. Zagadnienia wprowadzające kontynuowane są w pierwszym rozdziale pracy, który obejmuje: uzasadnienie wyboru tematu, cele i hipotezy badawcze, materiał i metody badawcze oraz zakres pracy. Wstęp i pierwszy rozdział pozostają w logicznej koherencji, na co wskazuje stwierdzenie Autorki, że „Rozprawa składa się z sześciu rozdziałów...” (s. 8).

Rozdział drugi rozpoczyna się od prezentacji pojęcia, genezy, modeli i metod pomiaru kapitału intelektualnego na poziomie mikroekonomicznym. Doktorantka dokonała szerokiego przeglądu pojęć synonimicznych dla kategorii kapitału intelektualnego, w tym: aktywa wiedzy, wartości niemierzalne, zasoby niematerialne, i słusznie wskazuje na problemy w wyznaczeniu rozróżnienia znaczeniowego pomiędzy nimi. Co warto podkreślić, prowadząc analizę genezy pojęcia kapitału intelektualnego, Autorka wyszła poza powszechnie przyjętą cezurę czasową wyznaczoną przez list J. Galbraitha do M. Kaleckiego z 1969 r., odwołując się wcześniejszych prac m.in. W. Petty’ego, A. Smitha i D. Ricardo. Przedstawione klasyfikacje kapitału intelektualnego są wyczerpujące. W prowadzonych rozważaniach brakuje jednak uzasadnienia wyboru charakteryzowanych modeli pomiaru kapitału intelektualnego, w tym modelu VAIC, którego adaptacja do poziomu mezoekonomicznego jest wysoce problematyczna. W drugim podrozdziale pt. „Kapitał intelektualny w ujęciu makroekonomicznym” Doktorantka

zaprezentowała definicje, modele i składniki kapitału intelektualnego regionu i kraju. Biorąc pod uwagę zakres podmiotowy prezentowanych zagadnień, w tytule podrozdziału warto byłoby wskazać, że chodzi zarówno o ujęcie mezoekonomiczne, jak i makroekonomiczne. W ostatnim podrozdziale Doktorantka podjęła próbę osadzenia koncepcji kapitału intelektualnego w wybranych teoriach ekonomicznych. Autorka w sposób skrótowy odniosła się m.in. do egzogenicznych i endogenicznych teorii wzrostu, dorobku ekonomii ewolucyjnej i nowej ekonomii instytucjonalnej. Nawiązała również do zasobowej teorii przedsiębiorstwa.

Kolejny rozdział pracy podejmuje kwestie związane z efektywnością wykorzystania kapitału intelektualnego regionu. W pierwszej części rozdziału Doktorantka przedstawiła istotę efektywności w ujęciu historycznym. Z punktu widzenia metodyki badań prowadzonych przez Doktorantkę, która bazuje na koncepcji efektywności technicznej, pewien niedosyt poznawczy może budzić brak odniesienia się do prac przedstawicieli szkoły efektywności technicznej i alokacyjnej, w tym M. Farrela i T. Koopmansa. Następnie Autorka omówiła determinanty efektywności i bariery wykorzystania kapitału intelektualnego w regionie. Kolejna część rozdziału została poświęcona metodom pomiaru efektywności. Analizując tytuł podrozdziału poświęconego wspomnianym metodom, można odnieść wrażenie, że Doktorantka traktuje pojęcia metod i narzędzi jako równoważne, co w świetle metodologii badań naukowych jest niewłaściwe. Wśród omawianych metod znalazły się m.in. metoda DEA, metoda CBA, metoda CEA, metoda EVA oraz metody statystyczno-ekonometryczne, w tym analiza regresji. W przypadku ostatniej grupy z wymienionych metod można żałować, że Doktorantka nie odniosła się do metody stochastycznej analizy granicznej (SFA), która służy do analizy nieefektywności technicznej obiektów, np. firm, regionów lub krajów. Ostatnie dwa podrozdziały zawierają przegląd literatury z zakresu badań efektywności w sektorze publicznym przy wykorzystaniu metody DEA oraz badań nad efektywnością kapitału intelektualnego na poziomie mezoekonomicznym i makroekonomicznym.

W czwartym rozdziale Autorka przedstawiła zagadnienia dotyczące rozwoju lokalnego i regionalnego. W pierwszej kolejności omówiła istotę i specyfikę rozwoju lokalnego, a następnie scharakteryzowała różne podejścia do jego pomiaru przy wykorzystaniu mierników rozwoju regionalnego. W dalszej części rozdziału Autorka zaprezentowała wyniki badań nad rozwojem społeczno-gospodarczym powiatów w Polsce. A następnie skoncentrowała się na roli kapitału intelektualnego w rozwoju lokalnym i regionalnym. Warto podkreślić, że

Doktorantka podjęła próbę przedstawienia podstaw koncepcyjnych rozwoju lokalnego, odwołując się do dorobku teorii rozwoju regionalnego, co naturalnie zrodziło trudności w konsekwentnym rozgraniczaniu rozważań i analiz prowadzonych w skali lokalnej i regionalnej.

Piąty rozdział pracy jest rozdziałem empirycznym i zawiera charakterystykę obiektów badawczych. W pierwszej kolejności Autorka przedstawiła wybrane cechy demograficzne i społeczno-ekonomiczne powiatów w Polsce, w tym: gęstość zaludnienia, stopę bezrobocia rejestrowanego, przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto, przyrost naturalny i PKB per capita. Prowadzone analizy miały charakter statyczny i dotyczyły 2022 r. Następnie Doktorantka dokonała krótkiej charakterystyki respondentów uczestniczących w badaniu ankietowym pod względem wieku, wykształcenia oraz roli w społeczności lokalnej. Próba badawcza składała się z dwóch grup osób. Pierwszą grupę stanowili mieszkańcy, zaś do drugiej grupy zaliczali się przedstawiciele władz lokalnych. Dobór próby był celowy i zakładał udział w badaniu mieszkańców oraz przedstawicieli władz lokalnych z 10 powiatów, w tym z 5 powiatów, które odnotowały najniższe współczynniki efektywności wyznaczone przy wykorzystaniu metody DEA oraz 5 powiatów efektywnych. Biorąc pod uwagę, że maksymalną wartość współczynnika efektywności równą 1 osiągnęły 123 powiaty (Załącznik 2), wybór 5 powiatów efektywnych nie jest jednoznaczny. W zaistniałej sytuacji szkoda, że Doktorantka nie rozważyła zastosowania modelu DEA z super-efektywnością, który pozwoliłby na uszeregowanie jednostek efektywnych.

Szósty rozdział rozpoczyna się od prezentacji nakładów i efektów uwzględnionych w modelu DEA z orientacją na wyniki. Doktorantka zastosowała 7 zmiennych (nakładów) aproksymujących elementy kapitału intelektualnego oraz 3 zmienne wynikowe mierzące efekty jego wykorzystania. Niestety, Autorka nie wskazała, z którymi składnikami kapitału intelektualnego można powiązać poszczególne nakłady, co niewątpliwie ułatwiłoby interpretację wyników. W przypadku efektów pewne wątpliwości może budzić traktowanie udziału uczniów branżowych szkół I stopnia w ogólnej liczbie uczniów szkół ponadpodstawowych jako zmiennej wynikowej. Co więcej, kwestią otwartą pozostaje czy jest to efekt pożądany, czy efekt niepożądany (undesirable output), co ma określone implikacje metodyczne i interpretacyjne dla metody DEA. Wyznaczone wskaźniki efektywności pozwoliły Doktorantce na ocenę przestrzennego zróżnicowania efektywności wykorzystania kapitału intelektualnego. Należy podkreślić, że wbrew stwierdzeniu Autorki, iż można

„zauważyć wyraźną koncentrację powiatów o najwyższej efektywności (oznaczone na rysunku kolorem czerwonym) w zachodniej i centralnej części kraju” (s. 157), koncentracja obiektów znajdujących się na granicy efektywności co prawda występuje, jednak nie jest wyraźna. Przykładem mogą być klastry obiektów efektywnych zlokalizowane w województwie lubelskim. Pomocne w rozstrzygnięciu tej kwestii byłoby zastosowanie analizy lokalizacji skupień hot spot. W dalszej kolejności Autorka dokonała oceny zróżnicowania efektywności wykorzystania kapitału intelektualnego w powiatach grodzkich i ziemskich, a następnie wyodrębniła trzy grupy powiatów o różnym poziomie efektywności. Wydaje się, że interesującym rozwinięciem dokonanych analiz byłoby przeprowadzenie osobnej oceny efektywności w dwóch grupach powiatów, tj. powiatach ziemskich i powiatach grodzkich. W ostatniej części rozdziału Doktorantka dokonała pomiaru zależności pomiędzy efektywnością wykorzystania kapitału intelektualnego a wybranymi miernikami rozwoju społeczno-gospodarczego. Interpretując uzyskane wyniki warto mieć na uwadze, że nakłady inwestycyjne w przedsiębiorstwach w przeliczeniu na 1 mieszkańca potraktowano jednocześnie jako nakład w modelu DEA oraz jako jedną z miar rozwoju społeczno-gospodarczego. Doktorantka skonstruowała również syntetyczną miarę rozwoju i wyznaczyła jej wartości, co pozwoliło na sporządzenie rankingu powiatów pod względem wyników społeczno-gospodarczych i kapitału intelektualnego.

Ostatni rozdział pracy zawiera opis metodyki badania ankietowego i prezentację uzyskanych wyników. W pierwszej kolejności Doktorantka zaprezentowała procedurę opracowania konstruktów teoretycznych dla poszczególnych komponentów kapitału intelektualnego, które mierzone były za pomocą itemów (stwierdzeń) zaadaptowanych ze skal pomiarowych (podejść badawczych) opracowanych przez innych autorów prowadzących badania nad kapitałem intelektualnym na poziomie mikro, mezo i makroekonomicznym. Warto podkreślić, że z uwagi na specyfikę pomiaru kapitału intelektualnego na poziomie lokalnym w przypadku niektórych stwierdzeń można mówić raczej o ich autorskim charakterze z uwagi na trudne do uchwycenia powiązania z oryginalną skalą pomiarową. Przykładowo w przypadku kapitału strukturalnego stwierdzenia dotyczące stanu i bezpieczeństwa infrastruktury drogowej w powiecie (Tabela 7.3) zostały opracowane w oparciu o badania prowadzone przez C.M.F Jardon, A. F. de Silva (2021), którzy mierzyli kapitał strukturalny jako zmianę wartości aktywów niematerialnych przedsiębiorstwa. Ponadto należy zauważyć, że zastosowane przez Doktorantkę podejście do kategoryzacji i pomiaru kapitału strukturalnego jest bardzo szerokie w porównaniu do podejścia

mikroekonomicznego, bowiem obejmuje nie tylko infrastrukturę teleinformatyczną, ale również m.in. infrastrukturę transportową, infrastrukturę turystyczną i wypoczynkową oraz walory przyrodnicze powiatu. Zrealizowane przez Autorkę badania ankietowe pozwoliły na ocenę stopnia rozwoju elementów kapitału intelektualnego (tj. kapitału ludzkiego, kapitału społecznego, kapitału rozwoju oraz kapitału strukturalnego) przez respondentów mieszkających w wybranych powiatach o najwyższej i najniższej efektywności wykorzystania kapitału intelektualnego. Porównania międzygrupowe dostarczyły interesujących wniosków i pozwoliły na identyfikację zależności pomiędzy efektywnością wykorzystania kapitału intelektualnego a jego subiektywną oceną przez mieszkańców oraz przedstawicieli władz lokalnych. Pewne zastrzeżenia można sformułować odnośnie prezentacji i interpretacji uzyskanych wyników. Niestety Doktorantka, dokonując wyodrębnienia podkonstruktów w ramach danego konstruktów, nie wskazała, które stwierdzenia tworzyły nowe podkonstrukty. Przykładowo, w przypadku kapitału strukturalnego Autorka wyodrębniła podkonstrukt nazwany „infrastruktura społeczna” bez wskazania, które stwierdzenia (itemy) były brane pod uwagę przy obliczaniu średniej oceny dla tego podkonstruktów. Zaistniała sytuację komplikuje fakt, że taką samą ocenę uzyskało stwierdzenie odnoszące się do infrastruktury kanalizacyjnej (Tabela 7.16). Jeżeli chodzi o interpretację uzyskanych wyników, to w pracy pojawiają się nieprawidłowości dotyczące wskazania wartości maksymalnych (s. 202, s. 211, s. 222) i minimalnych (s. 213) wśród wszystkich uśrednionych ocen poszczególnych stwierdzeń składających się na dany konstrukt. W ostatniej części rozdziału Autorka omówiła wyniki badań nad percepcją rozwoju społeczno-gospodarczego przez mieszkańców oraz barierami tego rozwoju, z uwzględnieniem zróżnicowania efektywności wykorzystania kapitału intelektualnego badanych powiatów. Należy zauważyć, że uzyskane wyniki mają dużą wartość poznawczą, przy czym interesującym uzupełnieniem prowadzonych analiz mogłoby być zaprezentowanie wyników z uwzględnieniem podziału respondentów na mieszkańców i przedstawicieli władz lokalnych.

W podsumowaniu Doktorantka słusznie podkreśliła znaczenie podjętej problematyki, odnosząc ją do wyzwań rozwojowych wskazanych w dokumentach programowych UE. Należy jednak zauważyć, że odwołanie wyłącznie do celów Strategii Lizbońskiej nie jest w pełni zasadne, zważywszy na fakt, iż dokument ten utracił aktualność, a obecnie obowiązują inne wytyczne strategiczne, w tym Agenda Strategiczna UE. W dalszej części podsumowania Doktorantka zaprezentowała wyniki weryfikacji hipotez badawczych, sformułowała rekomendacje dla

przedstawicieli władz lokalnych i centralnych oraz wskazała na ograniczenia przeprowadzonych badań i potencjalne kierunki przyszłych dociekań naukowych.

5. Wykorzystane źródła i metody badawcze

W rozprawie wykorzystano obszerny zbiór 476 pozycji bibliograficznych, w tym publikacji książkowych, artykułów naukowych, raportów oraz materiałów internetowych. Przegląd literatury objął zarówno dorobek krajowy, jak i zagraniczny. Zgromadzone źródła należy uznać za trafnie dobrane i w pełni odpowiadające przedmiotowi badań, co potwierdza wysoki poziom wiedzy teoretycznej Doktorantki.

Proces badawczy realizowany był etapowo. W pierwszym kroku Doktorantka pozyskała dane wtórne (m.in. z Banku Danych Lokalnych) do wyznaczenia efektywności wykorzystania kapitału intelektualnego powiatów w Polsce. W badaniu efektywności technicznej zastosowano metodę DEA bazującą na programowaniu liniowym. Analizy przeprowadzono opierając się na modelu zorientowanym na wyniki. Dane wtórne posłużyły również do opracowania syntetycznej miary rozwoju społeczno-gospodarczego powiatów za pomocą metody wzorca rozwoju. Warto zauważyć, że dla zapewnienia pełnej replikowalności badań wskazane byłoby przedstawienie formalnego zapisu modelu DEA w wariacie zorientowanym na efekty oraz procedury wyznaczania indeksu syntetycznego w ramach metody wzorca rozwoju. W drugim etapie Autorka zebrała dane pierwotne w ramach badania ankietowego. Punktem wyjścia do doboru próby badawczej były wyniki badania efektywności wykorzystania kapitału intelektualnego powiatów. Próba badawcza objęła 1000 osób zamieszkujących powiaty o najniższej efektywności (5 powiatów) oraz powiaty osiągające maksymalną wartość wskaźnika efektywności równą 1 (5 powiatów). Wskazane byłoby, aby Doktorantka, mając świadomość ograniczeń wynikających z zastosowania doboru celowego, zachowała większą ostrożność przy formułowaniu stwierdzeń o charakterze uogólniającym wyniki badań na całą populację (s. 183). W badaniu Doktorantka wykorzystwała kwestionariusz ankiety skonstruowany w oparciu o 5 stopniową skalę Likerta. W celu weryfikacji rzetelności i trafności zbudowanych konstruktywów teoretycznych dotyczących elementów kapitału intelektualnego i rozwoju społeczno-gospodarczego zastosowała współczynnik alfa Cronbacha oraz analizę korelacji. Biorąc pod uwagę zastosowane skale pomiarowe, interesującym uzupełnieniem analiz mogłoby

być zastosowanie modelowania równań strukturalnych do badania relacji pomiędzy kapitałem intelektualnym a rozwojem społeczno-gospodarczym.

6. Formalna strona pracy

Praca ma odpowiednią objętości i charakteryzuje się logicznym, przemyślanym podziałem treści na poszczególne rozdziały i podrozdziały. Maszynopis spełnia wymogi formalne stawiane pracom doktorskim, a użyty język jest poprawny i adekwatny do dyskursu ekonomicznego. Terminologia została dobrana właściwie, co ułatwia odbiór merytoryczny tekstu. W pracy występują drobne uchybienia stylistyczne oraz nieliczne błędy gramatyczne, które nie zakłócają płynności lektury. Strona graficzna pracy, zarówno w części teoretycznej, jak i empirycznej, została przygotowana starannie. Warto jedynie zauważyć, że w przypadku Rysunku 2.10. Model kapitału intelektualnego *Knowledge Tree* opis wszystkich elementów modelu został przedstawiony w języku angielskim, co odbiega od przyjętej w pracy konwencji tłumaczenia obcojęzycznych terminów na język polski. Wyniki badań zostały przedstawione w sposób czytelny, zarówno w formie tabel, jak i wykresów, co ułatwia ich interpretację.

7. Ogólna ocena dysertacji

Oceniana rozprawa doktorska posiada wartość poznawczą i podejmuje istotne oraz aktualne zagadnienie badawcze, jakim jest oddziaływanie kapitału intelektualnego na rozwój społeczno-gospodarczy w ujęciu lokalnym. Do mocnych stron pracy należą:

- oryginalne i wieloaspektowe ujęcie problematyki badawczej,
- klarowna i logicznie uporządkowana struktura rozprawy, pozostająca w pełnej zgodności z przyjętymi celami i hipotezami badawczymi,
- rozległe studia literaturowe, stanowiące podstawę do prawidłowego określenia luki badawczej i jednoznacznego zdefiniowania problemu badawczego,
- zaproponowanie procedury badawczej o charakterze wieloetapowym, pozwalającej na wykorzystanie triangulacji jako sposobu weryfikacji oraz uwiarygodnienia rezultatów badania,
- samodzielne zebranie danych pierwotnych oraz opracowanie danych wtórnych, co umożliwiło zgromadzenie wartościowego materiału empirycznego,

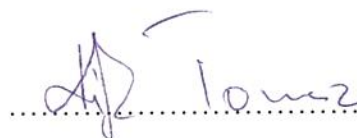
- opracowanie interesujących rekomendacji dotyczących efektywnego rozwoju kapitału intelektualnego, skierowanych do przedstawicieli władz lokalnych i centralnych.

Przedstawione wcześniej uwagi nie podważają istotnie znaczenia ani wartości naukowej rozprawy. Trzeba zauważyć, że podjęta problematyka badawcza należy do szczególnie złożonych, gdyż jej pogłębiona analiza napotyka na ograniczenia wynikające z utrudnionego dostępu do danych empirycznych oraz ze złożonego, wielowymiarowego charakteru badanych procesów i zależności.

8. Konkluzja końcowa

Recenzowana rozprawa mgr Edyty Skarzyńskiej pt. „Oddziaływanie kapitału intelektualnego na lokalny rozwój społeczno-gospodarczy” stanowi oryginalne ujęcie podjętego problemu naukowego. Autorka wykazała się szeroką wiedzą teoretyczną z zakresu dyscypliny ekonomia i finanse, a także umiejętnością samodzielnego prowadzenia badań naukowych. Rozprawa spełnia tym samym wymogi ustawowe stawiane pracom doktorskim. W związku z powyższym wnoszę o przyjęcie rozprawy doktorskiej i dopuszczenie jej do publicznej obrony.

Lublin, 15.09.2025 r.

Opiata Pobrana
Taxe perçue - POLOGNE
Umowa z Poczta Polska S.A.
ID nr 567727

WE | E | 114 | 2025

Opiata Pobrana Taxe perçue -
POLOGNE Umowa z Poczta Polska
S.A. ID nr 567727

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
Pl. M. Curie-Skłodowskiej 5
20-031 Lublin

Sekretariat Instytutu Ekonomii i Finansów
WE/E/114/2025

RKW/143/2025

list polecony
2025-09-15 12:08

Biurow Obsługi Nauki SGGW w Warszawie
Nowoursynowska 166
02-787 Warszawa

5

BON

KANCELARIA GŁÓWNA SGGW
2025 -09- 22
WPŁYNĘŁO DNIA -8-

R

(00)659007734070429241
(00)659007734070429241
(00)659007734070429241
Poczta Polska
Opiata pobrana _____ zł _____ gr

